

La Música: motor del desenvolupament humà

ANTONI GARRELL I GUIU

El dissabte, dia 5 de juliol, en una jornada sobre Evolucionisme organitzada arran dels propers 150 anys de la publicació del "Origen de les espècies" de Charles Darwin, MA., s'afirmà que 'la paraula és l'alè modificat per les cordes vocals', unes paraules sorgides per la vibració de les cordes vocals que representaren un salt de qualitat pels homínids, com fou un salt qualitatiu el domini de l'expressió artística en general i de la música, entesa com l'organització coherent i harmònica de sons i de silencis. Un procés evolutiu que, sense renunciar a l'existència d'un instant creatiu, implica "la transformació irreversible en el temps dels models en què es sustenta el desenvolupament i progrés de la humanitat". Un progrés que, més enllà dels aspectes de l'entorn, està molt lligat als estats d'ànim amb els que s'afronten els problemes.

En el debat posterior al col·loqui, un dels especialistes comentà la importància de la música en la generació d'aquests estats d'ànims. I ho va fer recordant l'obra del filòsof grec Aristòtil, en la que indicava el poder de la música (ethos) per influir de forma diversa en l'ésser humà, en concret com és pot provocar un increment de l'activitat conduint-lo a efectuar accions heroiques, o a incrementar la seva força espiritual i la fermesa moral, o provocar l'èxtasi momentani. L'especialista, antropòleg de formació, seguí recordant-nos el poder de la musicoteràpia per potenciar els tractaments farmacològics, com la quioteràpia, al conformar estats anímics que permeten posicionar el cos vers actituds positives. Per finalitzar, ens recordà que la música ja no és sols l'expressió de l'home interioritzant la bellesa, sinó que tots i cadas-

Maqueta de la futura Ciutat de la Música

cun de nosaltres estem influïts per la música ambiental, de tal manera que la música actua sincronitzant amb les nostres neurones i ens ajuda a superar estats d'estrès o desencís, o a treballar de forma mecànica, seguint

DS

«La formació musical incrementa la sensibilitat, millora la memòria, ajuda al raonament i augmenta la comprensió espacial»

un ritme o a relaxar-nos per possibilitar la concentració o reflexió.

La pròpia jornada i la conversa posterior va fer-me reflexionar sobre la importància de la música en la seva doble component d'expressió cultural i poten-

ciadora del desenvolupament intel·lectual de les persones, quelcom conegut d'antuvi, ja que la formació musical a més d'incrementar la sensibilitat, millora la memòria, ajuda al raonament complex i augmenta la comprensió espacial. La música és, per tant, un instrument indispensable pel progrés, i és requerit disposar d'aque-

lles infraestructures, accions i polítiques que permetin l'accés lliure i obert als ciutadans.

En esdevenir l'ensenyança musical, la divulgació i promoció de la cultura intrínseca a la mateixa, un element cabdal per desenvolupar el talent i el progrés humà, caldria que tot país incentivés i potenciés aquests aspectes, efectuant-ho des d'una perspectiva integral i integradora, amb la visió internacional pròpia del món globalitzat, amb voluntat d'esdevenir referent i referència obligada, i a la vegada recolzant-se en bases sòlides, practicant conseqüentment un procés evolutiu per minimitzar els riscos i garantir els objectius.

És en aquest context que vaig recordar el projecte "la Ciutat de la Música de Sabadell", una iniciativa ambiciosa enquadrada en el segle XXI, i que portarà a l'Eix Macià els equipaments que posaran la música i la ciutat com un dels elements de referència de la mediterrània. Un projecte que sols es

podia plantejar i fer-se a Sabadell per la seva llarga trajectòria en art i en disseny, especialment en la música, que sempre ha estat arrelada en la història de la ciutat.

Lluny queda el 1810 amb la creació de la primera cobla de músics a Sabadell, o el 1892 amb la posta en marxa de l'Escola Municipal de Música, o la fundació de l'Orfeó de Sabadell al 1904. Unes llargues arrels plenes encara de vitalitat, com s'evidencia en la creació de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell al 1982, o el fet que més de 2.000 joves cursin estudis musicals. Unes realitats que fan de Sabadell el lloc idoni. Aquest és un fet irrefutable per construir el futur; però, essent condició necessària, no és suficient. Per ser-ho cal voluntat de plantejar i assolir reptes, de no deixar-se vèncer per les dificultats conjunturals i assumir que, per difícils que siguin les situacions, la clau és saber compaginar present amb futur. I aquest és un element que ha caracteritzat la ciutat amb la seva permanent capacitat de reinventar-se i de generar valor i progrés, aquest és un aspecte del que hauríem de sentir-nos orgullosos.

Malauradament parlem tot sovint més dels problemes que de les solucions, dels desastres que de les bones notícies, i aquesta és una tendència que no porta enlloc. Per aquest motiu, crec que tots hauríem de canviar les actituds i, sense defugir dels problemes ni amagar les realitats, saber reconèixer, aplaudir i recolzar les iniciatives que miren el demà amb valentia i atreviment. I en aquesta bona actitud es troba la Ciutat de la Música de Sabadell, una de les iniciatives que evidencien que no forçosament el passat ha d'ésser millor que el futur ■

PUNT DE VISTA

¿Actúa bien Zapatero frente a la crisis?

